

# Ispiranje mozga na "iluminati način"

## D.C. Hammond: Predavanje na temu - Greenbaum Programiranje

Danas imamo mnogo toga da pređemo pa bih vas na početku zamolio, da mi dopustite da vam izložim u kratkim crtama neke stvari o kojima bih želio da pričam. Kao prvo, dopustite mi da vas upitam koliko je među vama onih koji su završili neki kurs ili praktični trening iz hipnoze? Mogu li da vidim ruke? Odlično. To će nam olakšati posao. Na početku bih želio da kažem nešto malo o trans-treningu i korištenju hipnotičkih fenomena u vezi sa disocijativnim, MPD poremećajima kod ljudi. (\*Multiple Personality Disorder – MPD, psihički poremećaj kod kojeg dolazi do rascijepa ličnosti, obično na više od dvije ličnosti; prim.prev.). Pomenuću i neke detalje u vezi istraživanja podsvijesti, metode uz pomoć kojih se to može raditi, korištenje imaginacije i simboličkih imaginacionih tehnika u cilju kontrole fizičkih simptoma, preopterećenosti uma usljed unošenja prekomjernih informacija, i drugim sličnim stvarima. Krajem dana želio bih da posvetim malo vremena na temu disasocijativnog poremećaja. Radi se o metodama za potpuno smirivanje automatske prenadražljivosti koja je često uslovljena kod tih pacijenata. Potrošićemo dosta vremena i u razgovoru o starosnoj regresiji i abreakcijama kod rada s traumama. Pokazaću vam na jednom primjeru pacijenta koji ne pati od poremećaja visestrukih ličnosti (MPD) –neke određene procedure— a onda ćemo izdvojiti ono što ja lično nalazim slično ili različito od onoga što nalazimo kod slučajeva višestrukih ličnosti (MPD).

U vezi s tim, moram da kažem, da sam se kroz sve ove godine suzdržavao da snimam na video MPD slučajeve ili žrtve ritualnog nasilja, djelomično zbog toga što bi to bilo na neki način dodatno iskorištavanje tih pacijenata, a mislim da su ti ljudi već bili isuviše iskorištavani. To je jedan od razloga zašto ja ne snimam svoj rad s njima. Takođe bih volio da danas nešto kažem i o strategiji preventive hipnotičkog relapsa kao i o današnjoj post-integrativnoj terapiji. Na kraju, nadam se da ćemo imati malo vremena i da razgovaramo specifično o ritualnom zlostavljanju, programiranju s ciljem kontrole-uma i ispiranju mozga – kako se to radi, kako doći do srži tog problema, što je jedna od tema o kojoj sam prije izbjegavao javno da se izjašnjavam, mada sam to činio u par navrata kod konsultacija i savjetovanja s manjim brojem ljudi. Međutim, nedavno sam shvatio da je krajnje vrijeme da neko počne o tome i javno da govori. Tako ćemo danas otvoreno govoriti o tome. [Aplauz]

U Čikagu, na prvom internacionalnom kongresu, gdje se raspravljalo o žrtvama ritualnog nasilja, sjećam se kako sam razmišljao, "Ovo je stvarno i čudno i interesantno." Sjećam se kako su mnogi od sudionika slušali o jednom primjeru koji se činio veoma idiosinkratičan i rijedak, a istovremeno su svi s čuđenjem pitali "pa zar i vi imate jednog takvog pacijenta?! Vi ste u Seattle-u?...Pa, ja sam u Torontu. ...A ja u Floridi...Ja sam u Cincinnati-ju." Tada nisam znao šta da mislim o svemu tome. Nije prošlo dugo nakon toga, i ja sam našao svog prvog pacijenta koji je bio žrtva ritualnog nasilja. To je bila jedna osoba koju sam već prethodno lječio, ali do tada nismo išli toliko duboko. Stvari koje sam vidjeo u tom slučaju učinile su da sam postao veoma znatiželjan u vezi korištenja tehnika kontrole uma, hipnoze i drugih tehnika ispiranja mozga. Tako sam počeo sa proučavanjem tehnika ispiranja mozga, kao i dostupnu literaturu na tu temu. Isto tako upoznao sam i nekoliko ljudi koji su napisali neke od boljih knjiga na tu temu. Onda sam odlučio da napravim jednu anketu, pa sam tako preko Internacionalnog Društva za Proučavanje Poremećaja Višestrukih Ličnosti i Disocijacije - ISSMP&D [International Society for the Study of Multiple Personality and Dissociation] - pronašao oko dvadesetak psihoterapeuta za koje sam mislio da su imali više posla s tim, nego bilo ko drugi, tako da sam počeo da se savjetujem s njima. Počeo sam da svakome od njih postavljam ista pitanja i kod svih njih sam naišao na slične reakcije. Oni su mi govorili: "Vi mi postavljate pitanja na koje ja stvarno ne znam odgovore. Ta pitanja su specifičnija od onih koje ja koristim u radu sa svojim pacijentima." Mnogi od tih terapeuta su mi takođe rekli, "Pustite me samo malo, da upitam to moje pacijente, pa ću vam se javiti kad dobijem odgovore". Mnogi od njih su mi odgovorili da bi bilo najbolje da ja direktno razgovaram s njihovim pacijentima. Tako sam na kraju završio sa telefonskim konsultacijama koje su me stajale stotine dolara.

Ono što je iz njih proisteklo bilo je da sam dobio uvid u cijelu jednu paletu metoda ispiranja mozga koje se koriste sirom ove države. Vidjeo sam mnogo slučajeva koji su imali dosta međusobne sličnosti. Iako nisam znao odakle da počnem, bilo mi je jasno da je ovaj problem veoma proširen, imao sam i osjećaj da mnogo ljudi priča sličnu priču, što znači da je tu postojao jedan određeni stepen komunikacije. Onda, prije neke dvije i po godine, iznenada sam nabasao na neke nove informacije. Moj izvor mi je već prije dao mnogo informacija o tehnikama ispiranja mozga za koje sam znao da su tačne, međutim, taj put sam dobio i gomilu novog materijala o kome prethodno nisam imao pojma. Tada sam odlučio da to provjerim na tri pacijenta, koji su bili žrtve ritualnog nasilja i koje sam tada lječio. U dva od tri slučaja, sproveo sam ono što bi se moglo označiti kao pažljivo ispitivanje bez kontaminacije. Ono što me je najviše fasciniralo je to što sam se tada konsultovao preko telefona sa jednim terapeutom, s kojim sam inače bio u vezi nekoliko mjeseci, dok sam se bavio jednim slučajem MPD-a u jednoj drugoj državi. Rekao sam joj da se raspita o određenim stvarima, a ona mi je odgovorila, "Pa dobro, a koje su to stvari?" Ja sam joj odgovorio da neću da joj kažem kako ne bih ostavio mogućnost za bilo kakvu kontaminaciju. Rekao sam joj da mi samo kaže šta joj je pacijent na ta pitanja odgovorio. Nazvala me je nakon dva sata i rekla kako je upravo imala dvostruku seansu sa svojim pacijentom i kako je jedan *dio* njega odgovorio: "Oh, *mi* smo stvarno uzbuđeni. Ako vi znate o tim stvarima, onda znate i kako Kulturni Programeri dosežu unutra, pa će se tako i *naša* terapija ubrzati." Mnogi drugi pacijenti dobijali su iznenađan nagon da se upišaju od straha, odnosno, daleko od toga da su oni tu stvar smatrali izvanrednom. Međutim, interesantno je bilo to što ga je ona onda upitala, "Pa

dobro, koje su to stvari?" Radilo se upravo riječ-po-riječ o onome što sam prethodno već čuo od onog mog izvora informacija. Ja sam od tada ponovio sve ovo u mnogim dijelovima ove države. Održavao sam konsultacije u jedanaest država u USA i u jednoj stranoj državi, u nekim slučajevima telefonom a u nekim sam lično bio prisutan. Bilo je i slučajeva kad sam terapeutima davao informacije unaprijed uz napomenu da budu veoma oprezni s tim kako će to da izraze, kao i načine da se to učini a da istovremeno ne dođe do kontaminacije. U drugim slučajevima, terapeutima nisam davao sve ove informacije unaprijed, tako da one nisu nikako mogle uticati na ishod njihovih sesija s pacijentima. Kada počnete da nalazite iste duboko ezoterične informacije na različitim područjima i u različitim državama, od Floride do Kalifornije, onda možete doći i do zaključka kako se ovdje sprovodi jedna veoma dobro ko-ordinirana operacija, ogromnih razmjera. U ovome što se događa postoji i jedan visoki stepen komunikacije i sistematičnosti. Tako sam ja u vezi svega ovoga krenuo sa jednog neutralnog stanovišta, kada nisam bio siguran šta uopšte da mislim o tome, a sada sam uvjeren da je ritualni oblik nasilja nešto što je realno i da su svi oni koji tvrde suprotno, ili naivni, ili slijepi. [Aplauz]

Već dugo vremena davao sam ove informacije određenoj grupi terapeuta, koje sam znao i kojima sam vjerovao, s molbom da ih prošire koliko god mogu ali da istovremeno ne šire i moje ime. Napominjao sam im da ne govore odakle ove informacije potiču. ...

Ja lično, kao i dosta kolega s kojima sam dijelio ove informacije, našli smo se u situaciji kada smo morali dosta balansirati, jer su nam počeli da prijete smrću. Na kraju sam odlučio, nek' se svi nose do vraga. Ako će da me ubiju, neka me ubiju. Sada je vrijeme da ove informacije postanu dostupne svim terapeutima. Do zadržke je djelomično došlo iz razloga što smo se relativno sporo i pažljivo kretali u svemu tome, pokušavajući dobro da provjerimo svaku od stečenih informacija. Informacije smo provjeravali na različitim područjima ali svuda smo nalazili iste stvari. Tako ću vam sada izložiti neke aspekte programiranja ljudi za svrhu ritualnog zlostavljanja. Ja vam za ovih 45-50 minuta neću moći da kažem sve ono što bi ste vi željeli da znate, međutim, reći ću vam glavne stvari kako bi mogli da oformite jednu platformu s koje ćete moći sami da stupite na jedan viši nivo. Iskreno rečeno, ne znam o kakvim se proporcijama tu radi, tj. koliko je ovakvih slučajeva zastupljeno među našim pacijentima, ja bih rekao bar polovina ili možda dvije trećine njih. Koje su to karakteristike po kojima ih možemo razlikovati? Ako su od svog rođenja odrastali u okviru nekog od običnih kultova ili ako su izvan srodničke loze (misli se na porodičnu lozu - Illuminati, prim.prev.) što znači da nijedan od njihovih roditelja nije bio član Kulta (Illuminati, prim.prev.) ali su im članovi Kulta imali pristup za vrijeme ranog djetinjstva, onda oni takođe mogu imati to. Ja sam vidjeo više od jednog pacijenta koji je bio žrtva ritualnog zlostavljanja i koji je imao sve one stvari karakteristične za rituale, o kojima ste već imali priliku da nešto čujete. Oni su izgledali veoma iskreno.

[Pauza]

Evo, odakle je sve došlo, kako se čini. Krajem Drugog Svjetskog Rata, čak prije nego što mu se i bližio kraj, Allen Dulles i još neki ljudi iz naše Obavještajne Službe bili su u Švajcarskoj odakle su uspostavljali veze kako bi izvukli napolje određene nacističke naučnike. Krajem rata, oni su izvukli ne samo raketne inženjere nego i neke nacističke doktore koji su se bavili proučavanjem kontrole uma ljudi, u koncentracionim logorima.

Tako su ih doveli u SAD. Zajedno s njima bio je i jedan mladi dečko, tinejđer, koji je bio odgojen po hasidskoj jevrejskoj tradiciji. Ta njegova pozadina iz kabalističkog misticizma vjerovatno se svjela nekim članovima Kulta, jer je negdje početkom tog vijeka Aleister Crowley počeo sa promovisanjem kabalizma među satanistima, ako ne i prije. Međutim, čini se da je to pomoglo ovom dečku, kao i to što je kao asistent pomagao u sprovođenju eksperimenata nad zatvorenicima u logorima smrti, kako bi spasio svoju kožu. Tako su i njega povelili sa sobom.

Tako su oni, uskoro, započeli sa svojim eksperimentima kontrole uma u vojnim bolnicama u Sjedinjenim Američkim Državama, s tom razlikom što su ovaj put radili za američku vojnu obavještajnu službu. Ti ljudi, koji su došli, nacistički doktori, bili su satanisti. Nešto kasnije, onaj dečko je promjenio svoje ime, amerikanizirao se, završio medicinski fakultet, postao doktor i nastavio da radi u glavnom centru za programiranje ljudi danas, koji pripada Kultu. Njegovo ime je poznato svim našim pacijentima širom ove države.

[Pauza]

Ono što oni u suštini rade, to je da uzmu neko dijete i počnu s tim, u početnom obliku, kako se čini, nakon dvije i po godine starosti, tj. nakon što je kod djeteta već prouzrokovana disasocijacija. Oni ga naprave disasocijativnim ne samo kroz zlostavljanje, kao npr. seksualno zlostavljanje, nego takođe i npr. stavljanjem mišolovke na prste djeteta a onda davanjem instrukcija roditeljima u smislu, "nemojte prilaziti djetetu sve dok ne prestane da plače. Tek kad dijete prestane da plače, dozvoljeno vam je da mu skinete to s prstiju." Oni počinju sa rudimentarnim tipom programiranja negdje kod starosti djeteta od oko dvije i po godine, a onda sa nekih šest do šest i po godina starosti otpočnu sa pravim programiranjem, s kojim nastavljaju kroz period adolescencije. Taj program se kasnije utvrdi nekoliko puta, kad je osoba već odrasla, kako bi se učvrstio i održao stabilnim. U većini slučajeva, kod programiranja, oni obično drže djecu vezanu na bolesničkim kolicima. Na jednu ruku im stave kanilu u venu a prethodno ih skinu ih gole. Električnim žicama im povežu glavu sa encefalografom, kako bi mogli posmatrati moždane reakcije a onda ih izlože pulsirajućoj svjetlosti, obično crvenoj, mada u nekim slučajevima i bijeloj ili plavoj. Mislim da djeci u većini slučajeva ubrizgaju u venu i Demerol. Ponekad to mogu biti i neke druge droge, ovisno o vrsti programiranja. Oni su veoma naučno potkovani, tako da znaju koje supstance da koriste i kako, Demerol, recimo, ubrizgavaju djetetu svakih 25 minuta, sve dok se ne završi s njegovim programiranjem. Većina njih opisuje kako su tom prilikom osjećali veoma jak bol, većinom u desnom uhu gdje su im stavljali neku iglu, a onda bi čuli čudan zvuk koji ih je disorjentisao, dok bi istovremeno vidjeli fotostimulacije

što je, uz onu trepereću svjetlost, vjerovatno dovodilo njihove moždane talase na određene frekvencije. Za emitovanje te pulsirajuće svjetlosti, oni koriste specijalne naočale slične onima koje se mogu nabaviti u prodavnicama kompanija kao što je "Sharper Image" i neke druge. Onda nakon nekog vremena tj. kada uspostave kod djeteta moždane talase određenih frekvencija, oni počnu sa programiranjem, koje ima za cilj samo-destrukciju, odnosno, razaranje ličnosti. Kod pacijenata koji su u to vrijeme bili starosne dobi od oko osam godina, to programiranje obično se obavljalo u nekim vojnim bazama. Ništa neobično. Ja sam lječio i imao sam dosta slučajeva koji su bili dio onih prvih projekata kontrole-uma, kao i onih nad kojima je obavljeno programiranje u nekim vojnim bazama. Mi smo takođe saznali da je CIA u vezi sa svim ovim. Ova pacijentkinja je tada išla u jednu privatnu školu, koja je pripadala Kultu, gdje su održavali po nekoliko ovakvih seansi. Stavili bi je u neku sobu i priključili na kojekave električne kablove. Kada je dovedu do određenog stanja svijesti, stave joj jednu elektrodu u vaginu a četiri pričvrste na glavu a u nekim slučajevima i na neke druge dijelove tijela. Onda bi počeli tako što bi joj rekli, "Ti si ljuta na nekoga iz naše grupe." Ona bi odgovorila, "Ne, ja nisam ljuta ni na koga" nakon čega bi je oni onda šokirali strujom. To se onda stalno ponavlja sve dok ona ne prestane da negira ono što joj kažu. Onda bi nastavili. "A pošto si ljuta na nekoga iz naše grupe, ti ćeš sada morati da samu sebe kazniš. Da li si razumjela?" "Pa, jesam ali ja to ne želim." Tada bi opet uslijedio jedan jak električni šok, sve dok se ona ne složi. Onda bi nastavili sa otprilike ovako, "A kaznićeš se tako što ćeš samu sebe porezati. Da li ti je jasno?" Ukoliko bi ona odgovorila da jeste, oni bi rekli, "Ne vjerujemo ti" i onda bi je opet šokirali strujom. "Vrati se nazad na početak i ponovi sve još jednom."

Tako bi oni onda nastavili na taj način. Ona kaže da su takve seanse trajale obično pola sata, onda bi napravili pauzu, pa počinjali ponovo iz početka. Onda bi sagledali šta su do tada završili pa bi eventualno prešli na nove materijale. Ona je rekla da bi te seanse nekada trajale pola sata a nekada bi se otegle i po tri sata. Seanse su se održavale tri puta sedmično. Tu se radi o programiranju čovjeka dok se on nalazi u određenom stanju svijesti, koje je rezultat niskih frekvencija moždanih talasa, što se obično izaziva uz pomoć neke droge. U jedno uho puštaju mu neke neodređene zvukove, dok mu u drugo, obično lijevo, govore nešto specifično, jer je ono asocirano sa desnom, nedominantnom, moždanom hemisferom. Tako, da bi ih se saslušalo i razumjelo, to u jednom takvom stanju traži jako veliku koncentraciju, jedno intenzivno usmjeravanje pažnje. To je veoma bitno jer oni moraju da zapamte određene stvari i da ih kasnije ponove riječ po riječ, kako bi izbjegli nove kazne, većinom u vidu električnih šokova, kao i nekih drugih stvari kojima se služe za te svrhe. To je ono što je karakteristično za skoro svaki vid od ovih tehnika programiranja uma, koje se danas odvija. Pri svemu tome ponekad se koriste i klasične metode ispiranja mozga, standardne hipnotičke procedure i senzorna deprivacija, za koju znamo da povećava sugestibilnost kod svakoga. Kod totalne senzorne deprivacije sugestibilnost se drastično povećava, što nam je već odavno poznato iz nekih naučnih radova. Nije ništa neobično što se oni dosta služe tim metodama uključujući i specijalne komore za senzornu deprivaciju, kako bi ostvarili željene rezultate. [Pauza]

S obzirom da nemamo mnogo vremena, dopustite mi da vam sada izložim neke praktične informacije koje su mi do sada poznate. Način na koji ja počinjem sa ispitivanjem pacijenta kako bih ispitao da li je i sa njim taj slučaj, je uz pomoć ideomontornih signala prstima. Nakon što ih pripremam, ja im se obratim ovim riječima: "Želim da srž vašeg bića preuzme kontrolu nad signalima prstiju." Nemojte konsultovati nesvjesni dio vašeg uma.

Ukoliko hoćete doznati podatke o ritualnom nasilju nad nekom osobom, onda se morate obratiti njenoj centralnoj unutrašnjoj srži. Ta srž je dio onoga što je Kult napravio u njoj. Ja to otprilike ovako kažem: "Želim da vaša centralna unutrašnja srž preuzme kontrolu nad ovom rukom i da mi da signal podizanjem prsta, kada je odgovor – da. Želio bih da upitam vašu centralnu unutrašnju srž, da li postoji neki dio u vama, neki dio Marije (ime pacijenta) ko zna bilo šta o Alpha, Beta, Delta, ili Theta." Ukoliko dobijete odgovor – Da, onda bi to već moglo da indicira da imate posla sa osobom koja je nekada u svom životu bila podvrgnuta intenzivnom ispiranju mozga i programiranju uma. Onda bih nastavio dalje: "Želio bih da taj dio koji se nalazi u vama i zna nešto o Alpha, Beta, Delta i Theta, da istupi do nekog nivoa sa kojeg je u stanju da razgovara samnom i kada je spreman, neka mi kaže, 'Ovdje sam.'" Ja obično ne pitam da li bi taj dio osobe želio da govori o tome, samo kažem: "Želim da onaj dio koji mi može reći nešto o tome izađe napolje." Bitno je da se ne postavljaju pitanja koja bi mogla da u sebi sadrže i dio odgovora. Onda ih pitajte o čemu se radi. Imao sam i par slučajeva kada sam na početku dobio potvrđan odgovor, međutim, nakon kasnijeg detaljnijeg ispitivanja, ispostavilo se kako se radi o nekoj vrsti podilaženja ili nečijoj želji da ostavi utisak žrtve rituala. Možda se tu i radilo o žrtvama rituala ali ne o onome, tj. onoj vrsti o kojoj trenutno razgovaramo. O čemu se radi. Ukoliko zamislimo da ste vi svi koji ovdje sjedite, u prvom redu, osobe sa udvojenim ličnostima, i da ova gospođa ima jednog altera (drugu ličnost; prim.prev.) koji se zove Jelena, ova do nje ima jednog koji se zove Marija, ona sljedeća ima jednog koji se zove Gertruda, ona do nje ima jednog koji se zove Elizabeta i ova jednog koji se zove Monika. Svaki od tih altera može imati ugrađenog u sebe jedan program, koji je recimo označen kao "Alfa-nula-nula-devet." Kad neka osoba iz Kultra izgovori: "Alfa-nula-nula-devet" ili napravi neki određeni gest rukom koji to indicira, on će time aktivirati isti taj dio koji je u svima vama, čak i ako se oni koji se nalaze u svakome od vas *drugačije* zovu. Čini se da Alfe predstavljaju jedan – opšti program, prvu stvar koju instaliraju u čovjeka. Bete su seksualni programi. Npr. određeni načini izvođenja oralnog seksa, kako se seksualno ponašati za vrijeme određenih rituala, produkcija dječije pornografije, prostitucija itd. Delte su ubice specijalno trenirane za ubijanje žrtava za vrijeme njihovih (iluminati-satanističkih; prim.prev.) ceremonija. Zajedno sa tim obično umješaju i nešto od materijala za samo-kažnjavanje, izvođenje atentata i drugih vrsta ubistava.

Thete su psi(hičke)-ubice. Moram da priznam da nikad prije u svom životu nisam vidjeo da se ova dva pojma sastavljaju jedan s drugim. Nikada prije nisam čuo za riječ "psiho-ubica," međutim, kada uzmemo u obzir da ljudi iz različitih država, prvenstveno mislim na psihoterapeute, postavljaju jedno te isto pitanje svojim pacijentima, tj.: "Šta je to Theta," a onda dobiju od njih jedan te isti odgovor: "Psi-ubice," onda se već ovdje radi o nečemu što je veoma sistematično i

naširoko rasprostranjeno. Ovo dolazi od njihovog vjerovanja u određene sile i moći, psioničke prirode, uključujući njihovu sposobnost psihičke komunikacije sa "majkom" kao i sposobnost da psihički utiču na određenu osobu, na određen način, kako bi kod nje izazvali izljev krvi u mozak, infarkt i eventualno smrt. Ova vrsta programa je nekako više orjentisana ka budućnosti. Onda imamo - Omegu. Ja obično ne pominjem tu riječ u mojim početnim pitanjima pacijentima, ili bilo kojim njihovim dijelovima koji znaju nešto o Alpha, Beta, Delta ili Theta, zato što će ih verovatno riječ Omega, još više potresti. Omega je program za samo-uništenje. Alfa i Omega, - početak i kraj. Taj program uključuje kažnjavanje samog sebe u smislu nanošenja ozljeda samom sebi, kao i tzv. "ubij-samog-sebe" instrukcije. Gamma je nešto kao zaštitni program u cilju zaštite sistema. To je takođe i dezinformativni program koji će vam pružiti cijeli niz dezinformacija ili polu-istina s ciljem da vas zavara (psihoterapeuta, prim.prev.) i odvede na stranputicu. Taj program tako pokušava da zaštiti sve te stvari koje se nalaze u psihi pacijenta. I druga grčka slova takođe mogu tu da postoje. Ja bih vam preporučio da nabavite negdje cijeli grčki alfabet i kad budete bili sigurni da imate posla sa jednim od takvih pacijenata, ali da vam opet ponovim, nemojte ih ni u kom slučaju navoditi na specifičan odgovor pitanjima kao npr: "Da li je to program psi-ubica," molim vas, tražite da vam oni daju kompletan odgovor. Kada ste to učinili i dobili odgovarajuće odgovore, onda možete uzeti cijeli grčki alfabet i postepeno, uz pomoć ideomotornih signala, ići kroz taj alfabet. Pri tom možete postaviti pitanja kao npr: "Da li se unutra nalazi ikakavo programiranje koje je u vezi sa ipsilon, omikron, itd." Moguće je da postoji određena sistematičnost i kod drugih slova. Ja sam npr. saznao da je Zeta programiranje u vezi produkcije određenih, "specijalnih" filmova. Kod jedne druge osobe saznao sam da je Omikron u vezi sa švercovanjem droge, mafijom, velikim biznisom i nekim pojedincima iz naše vlade. Kod nekih slučajeva još uvijek postoji i određena doza individualizma. Tako postoje i programi tipa "vрати-se-kući," odnosno "vрати se nazad Kultu" program. Čini se da postoje i određeni nedostaci u tom programskom sistemu, jer postoje programi čiji je zadatak "gašenje" drugih programa ili brisanje nekih programskih komponenti.

Ti kodovi su nekad u vidu idio-sinkratičnih fraza ili pjesmica. Nekada su te šifre u vidu brojeva koji su praćeni nekom određenom riječi. Ima tu dosta i određene individualnosti, u svemu tome. U početku sam se nadao da kodovi pronađeni kod jednog čovjeka mogu pomoći i kod lječenja drugih. Međutim, to nije bio slučaj. To je moguće samo u slučaju ako su te osobe bile u okviru iste grupe nad kojoj je vršeno programiranje. Ono što sam vidjeo, ti programeri koriste laptop kompjutere koji još uvijek sadrže u sebi sve podatke o tome šta je rađeno prije nekih 20-30 godina u smislu imena programiranih ljudi, imena njihovih altera i šifri za njihovo aktiviranje, programe, itd. Oni što mi možemo, između ostalog, da uradimo, to je da izbrišemo te kodove, tako da ja svoje pacijente često upitam: "Šta će se dogoditi ako ja izgovorim ovu šifru?" Ovo morate uvijek dva puta da provjerite. "Postoji li unutra neki drugi dio, koji raspolaže drugačijim informacijama?" Obraćajte dobro pažnju na ideomotorne signale.

Ja sam uspevao da da brišem te programe uz pomoć određenih šifri ali onda, nakon toga, morate da radite abreakciju osjećanja. Tako, ako izbrišete program Omega, to je program od kojeg ja najčešće krećem jer je on najrizičniji, onda ćete odjednom imati posla sa svim što je ostalo od bivše Omega, tj. onim što su prethodno bili Omega alteri. Mi tada moramo da sprovedemo abreakciju, tj. da vratimo domaćinu sva sjećanja na Omega programiranje i ostala iskustva koja su bila u asocijaciji sa Omega-dijelom te osobe. To možemo da činimo postupkom frakcionalne abreakcije.

Oni vole da koriste metafore, i -- roboti -- su takođe jedna od njihovih metafora. Oni kao da na dijete-altera navuku oklop robota -- pa se nakon toga ono počne stvarno da ponaša kao robot. S vremena na vrijeme vi ćete takođe nailaziti na te robote. Ono što sam još ranije otkrio, to je da se taj proces može ubrzati, tj. možete se obratiti jezgru sljedećim riječima: "Srži, želim da dobro pogledaš -- postoji jedan robot koji nam blokira put, na neki način, ne dozvoljava nam da napredujemo. Idi okolo, pogledaj šta se nalazi na potiljku glave ili na zadnjoj strani vrata." Obično mi kažu kako su vidjeli tamo neke žice ili jedan prekidač. Ja im onda kažem: "Iskopčajte te žice ili isključite prekidač, na taj način ćete isključiti robota i kada to učinite dajte mi signal -- da."

Ubrzo nakon toga dobićemo da-signal. Onda treba da nastavimo otprilike ovako: "Odlično. Sada kada je robot isključen, pogledaj unutra i reci mi šta u njemu vidiš." Većinom se radi o jedno ili više djece. Onda im kažem da odstrane tu djecu. Nakon toga, uz pomoć nečega što bi ličilo na magiju, ja kažem jezgru da pretvori robota u pepeo uz pomoć laserskih zraka. Oni se često veoma zaprepaste kad vide da ovo funkcioniše, isto kao i mnogi hipnoterapeuti koje ja znam. [Pauza]

Problem je u tome što postoji mnogo različitih nivoa u svemu tome. Reći ću vam na šta mislim. Ono sa čim mi ovdje imamo posla, to su bezbrojni alteri. Reći ću vam jednu stvar koja me je fascinirala. Još se sjećam kada sam svratio u jednu privatnu kliniku koja se bavila lječenjem slučajeva disasocijativnih poremećaja, kako bih vidjeo par težih slučajeva. Ta klinika inače pripada dvojici terapeuta koji se smatraju među najboljima u lječenju poremećaja višestrukih ličnosti kod ljudi (Multiple Personality Disorder - MPD) u ovoj zemlji i koji često sudjeluju na internacionalnim konferencijama na tu temu. Tako smo radili zajedno na nekim od pacijenata. Ova dvojica su tada bila zaprepaštena nekim stvarima zato što im tako nešto nije bilo do tada poznato. Kako smo radili na njihovim pacijentima tako smo to i potvrđivali. Sjećam se jedne žene koja je cijelo vrijeme u toku 3 godine bila hospitalizovana tamo. Druga je takođe provela u klinici godinu dana i bila je terapiрана do tada najboljim metodama koje su se mogle zamisliti kod lječenja poremećaja višestrukih ličnosti -- abreakcije, integracije, pospješivanje kooperacije, terapija umjetnošću, itd.itd. nakon čega je bila otpuštena na godinu dana na kućno lječenje s tim što je jednom sedmično dolazila u kliniku na dvo ili tročasovnu terapiju.

Kod oba pacijenta primjetili smo kako sav taj mukotrni rad s njima nije donio nikakve veće rezultate, jer se mahom radilo na alterima, dok se sam program kontrole njihovog uma nije ni dotakao. U stvari ne samo što su ti programi ostali

intaktni, lječenje druge osobe, koja je bila puštena kući, bilo je stalno praćeno uz pomoć telefona od strane njene majke, koja je boravila izvan zemlje. Kod te osobe pronašli smo još uvijek intaktne sugestije koje su joj nalagale da ubije svog terapeuta u određeno vrijeme u budućnosti. To znači da je to jedna od stvari koju bi trebalo pažljivo provjeriti, pa bih vas savjetovao da postavite ovo pitanje srži osobe, ne njenom nesvjesnom dijelu uma, nego pitajte njenu srž: "Da li u vama postoji bilo koji dio koji još uvijek održava kontakte s ljudima koji su povezani s nekim Kultom? Da li postoji neki dio unutra koji još uvijek posjećuje rituale i sastanke Kultra?" Postoji li neki uređaj u Mariji (ako je to ime pacijenta) koji sve snima, tako da neko odatle može vidjeti šta se događa prilikom lječenja?" To ne mora da znači da se njih trenutno prati. Mnogi od njih jednostavno imaju to u sebi. "Postoji li neko ko saznaje od jednog 'dijela' šta se događa za vrijeme seansi vašeg lječenja?" Ja imam jedan nelagodan osjećaj, na osnovu svog ličnog iskustva, da se lječenje velikog broja pacijenata, koji su žrtve ritualnog nasilja, prati od strane Kultra. Sjećam se jedne dvadesetčetvorogodišnje djevojke, koja se pojavila u klinici i koja je tvrdila za svog oca da je satanista. Njeni roditelji su se razveli kada joj je bilo 6 godina. Njen otac ih je povremeno posjećivao i nju onda vodio na rituale Kultra sve do neke njene 15-te godine. Ona je rekla: "Nakon svoje petnaeste godine nisam više posjećivala te rituale." Njen terapeut joj je ovo povjerovao bez trunke ikakve sumnje. Onda smo je doveli u moju ordinaciju i podvrgli je dvočasovnom ispitivanju uz pomoć hipnoze. U njoj smo našli prisutne programe. Pored toga, saznali smo i to da njeni programeri već sve znaju o njenom lječenju tj. svakoj terapijskoj seansi kojoj je bila podvrgnuta, a onda su joj naložili da se razboli i ne dođe u moju ordinaciju, na zakazani termin. Jednoj drugoj pacijentkinji su rekli kako sam ja, u stvari, pripadnik Kultra, i ako se ona pojavi kod mene, ja ću saznati šta joj je rećeno s njihove strane, te ću je onda kazniti. Teško da uopšte ima svrhe i pokušavati lječiti pacijente koje ovako prate – jer koliko sam ja do sada saznao, njih muće šokovima, uz pomoć elektrićne struje – i mislim dok god se oni nalaze u jednoj takvoj situaciji mi tu ne možemo mnogo da učinimo, osim da im damo na znanje da ih razumijemo i da im želimo sve najbolje. Međutim, ja ne bih radio na nekom dubljem nivou s njima, sve dok oni nisu u mogućnosti da ostanu u nekom sigurnom dijelu klinike, tokom cijelog perioda rada s njima. Imam osjećaj da ukoliko se malo potrudite, saznaćete da najmanje pedeset odsto tih pacijenata, ukoliko pripadaju krvnoj lozi, što bi znaćilo da su im majka ili otac ili oboje uključeni, biva praćeno cijelo vrijeme. [Pauza]

Kada dođemo ispod nivoa tih altera, onda imamo Alpha, Beta, Delta, Theta, itd., tzv. "programiranje grćkih-slova," a te programirane osobe takođe u sebi imaju i zaštitne/potporne programe. Tu uglavnom postoji i jedna šifra za te zaštitne programe. Tu može da postoji i jedna šifra uz pomoć koje se svi ti zaštitni programi kombinuju u jedan, a može da postoji i jedna šifra za brisanje svih tih zaštitnih programa. Tako ću ja onda istovremeno koristiti jedan kod/šifru za, recimo, Omegu i sve zaštitne programe Omega. Nakon što pitam: "Šta će se dogoditi ako ja kaćem ovo?" – reći ću im, odnosno, dati tu šifru a nakon toga ću ih upitati: "Šta osjećate u ovom momentu?" Mnogi od njih često opisuju nešto slično zujanju, odnosno zvukovima krćanja kao kad kompjuter briše neke fajlove sa diska, eksplozije, i druge raznorazne iterasantne stvari... Neki terapeuti su mi se javljali i govorili: "Boće blagi, nisam joj pominjao nikakve robote a ona mi prića kako se roboti u njoj pretvaraju u prah i pepeo."

Sjećam se kako mi se jednom javila jedna koleginica, s kojom sam prethodno učestovao na nekoliko seminara i postavila mi neka pitanja u vezi kriza kod pacijenata sa MPD. Rekao sam joj da pokuća saznati nešto od svog pacijenta na temu Alpha, Beta, Delta, Theta. Ona je tako i učinila. Nakon toga mi se javila i rekla: "Da, dobila sam neke indikacije da je to tu. O ćemu se u stvari radi?" Rekao sam joj: "Ja ti to neću da kaćem. Pokućaj sama da saznaš od pacijenta o ćemu se radi." Onda smo se dogovorili da se naćemo za nekih sedam dana. Kada smo se sreli ona mi je rekla: "pitala sam šta je to Theta, i dobila sam odgovor – 'psi-ubice.' Onda sam upitala šta je Delta, i pacijentkinja mi je rekla da su to 'ubice.'" Tako sam joj onda neka dva sata govorio o svom iskustvima na tu temu. Kasnije me je opet nazvala i rekla: "Ovo mi se ćini previše fantastićno". (...)

Tako je i ona nakon rada s tim svojim pacijentom počela prićati o brisanjima programa, i opisivati stvari kao npr. ono pretvaranje robota u prah i pepeo, i drugim sličnim stvarima. Rekla mi da tom svom pacijentu nije pominjala ništa od ovih stvari. Međutim, u svemu tome postoji i jedan problem. Postoje različiti nivoi programa i neki od njih su dizajnirani tako da nas drće u stalnom okretanju u krug. Oni (programeri, prim.prev.) su vjerovatno pretpostavili da mi u većini slućajeva nećemo stići iza "altera" (alternativnih, lićnosti prim. prev.) koje su namjerno kreirali.

Naćin na koji možete stvoriti jednog Manćurijskog Kandidata je taj da ćovjeku rascijepite um. To je dio onoga ćime se i obavještajne slućbe takođe bave. Ako hoćete da stvorite jednog atentatora, ako hoćete da neko ide da obavi nešto za vas, vi treba samo da mu rascijepite um. Fascinantno je npr. kod slućaja atentata na Roberta Kenedija, kada je Bernard Diamond ispitivao Sirhan Sirhan-a, primjetio je da ovaj ima kompletnu amneziju u vezi ubistva Roberta Kenedija, međutim, on se pod hipnozom mogao svega sjetiti. Ali, uprkos sugestiji koja mu je tada data da će biti u stanju da se kasnije i svjesno sjeti svih detalja, on se ipak nije mogao nićega sjetiti, kad nije bio pod hipnozom. Ja bih volio da sam imao priliku da pogledam Sirhan-a Sirhan-a.

Ćini se da ispod toga imamo različite nivoe. Jedan od njih se zove "Zelena Programiranje" ("Green Programming" prim.prev.), kako mi se ćini. Zar nije iterasantno to što se i onaj doktor zvao Dr. Green? (...)

Dobro, taj Zeleni Program(iranje) se može podijeliti na Ultra-Zelena (Ultra-Green) i Zelena Drvo (Green Tree). Mistika kabale je takođe umješana u sve to. Ako želite da radite s tim, onda će te morati da proćitate par knjiga na temu kabale. Jedna je pisana od strane ćovjeka po imenu Dion Fortune i zove se "Qabala" sa "q". Drugu je napisala Ann Williams-Heller, ona se zove "The Kabbalah." Ja prije nisam ništa znao o toj kabali. Interasantno. Jedan pacijent, dok je sjedio u

čekaonici ispred moje ordinacije, nacrtao je na papiru cijelo "drvo kabale". To je bilo prije neke 2 godine. Trebalo mi je par mjeseci da shvatim o čemu se radi. Sve dok nisam nekome pokazao a ovaj mi rekao, "pa to mi liči na drvo kabale." To me je navelo da počnem tražiti odgovore u nekim starim ezoteričnim knjigama. To je bila pozadina Dr. Green-a.

Ono što je takođe interesantno kod svega toga je, da je originalno ime "Zelenog Drveta" (Dr Green-a) bilo Greenbaum. Šta "greenbaum" znači na njemačkom? Zeleno Drvo, Ultra-Tree i Green Tree. Ja sam takođe imao i nekoliko pacijenata koji nisu znali da je njegovo originalno ime bilo Greenbaum, oni su mi slučajno rekli kako se u njima nalaze neki 'dijelovi' koji se zovu Mr Greenbaum. Sada ću vam dati par informacija koje vam mogu biti od neke koristi. Prema mom iskustvu, jedan 'dio' će vam ili dati ove informacije ili će ustuknuti, tj. uplašiti se i uštititi se. Ako se uplaši, možete naći neki drugi 'dio' koji će biti voljan da priča o tome. Ja bih vam preporučio da pitate nekoliko 'dijelova' o tome, da li postoji neki 'dio' pod tim imenom. I, usput rečeno, kada ispitujem svoje pacijente u vezi ovoga, ja obično ubacim i par "lažnjaka." Tako ih pitam: "Postoji li unutra neki 'dio' koji se zove tako i tako, kako bih provjerio da li dobijam iskrene odgovore. Na primjer: "Osim same srži, da li unutra postoji 'dio' po imenu Mudrost?" (Wisdom, prim. prev.) Mudrost je dio drveta kabale. Ono što sam do sada imao priliku da primjetim, Mudrost će nam veoma često biti od pomoći, dajući nam veoma korisne informacije. "Da li unutra postoji neki dio po imenu Dijana?" U svakom slučaju, ja mogu ubaciti u svoja pitanja svakojake stvari. "Da li unutra postoji 'dio' koji se zove Zeldi?" S nekim 'dijelom' pod tim imenom se nikada do sada nisam sreo! Samo da vidite kakav ćete odgovor dobiti. Ja sam uvijek pažljiv u vezi svega toga. Dijana (Diana) je 'dio' koji je u sistemu kabale povezan sa dijelom koji se zove Temelj (Foundation, prim. prev.). Sve to je veoma fascinantno.

Sjećate li se one Crkve Proces (the Process Church, prim. prev.)? Sharon Tate, žena režisera Romana Polanskog, bila je ubijena od strane porodice Manson, koja je bila u vezi sa the Process Church. Mnogo prominentnih ljudi u Holivudu je tada bilo povezano sa tom crkvom, a onda su se oni odjednom povukli u ilegalu, kako knjige kažu, 1978.g-ne, i nestali? Znači, oni su svi živi i zdravi, i trenutno se nalaze u Južnom Utah-u, sjeverno od Monumentalne Doline, gdje su kupili jedan veliki ranč, kojeg su proširili i na njemu sagradili još nekoliko dodatnih zgrada. U Odjeljenju za Javnu Bezbjednost, u državi Utah, postoji veoma velika arhiva u vezi svega toga. Taj ranč je pod strogim nadzorom, veoma malo ljudi izlazi napolje, svi su mahom promijenili svoja imena i skoro je nemoguće ući unutra. Ključna riječ u njihovom imenu je "Foundation." The Foundation. Tu ima i nekih drugih riječi. The Foundation je dio Drveta. Tako možete pitati, "da li unutra postoji nešto što se zove The Foundation?" Isto tako možete pitati i nešto drugo, kako bi vidjeli da li govore istinu. "Da li se unutra nalazi nešto što se zove Zidovi?" Postoje razna pitanja uz pomoć kojih možete ispitati neke stvari. Takođe sam pronašao da postoji i jedan 'dio' po imenu "Crni Majstor" ("Black Master," prim. prev.), kao i to da će se unutra nalaziti i kompjuterski operateri. Koliko vas se do sada srelo kod vaših pacijenata s tim stvarima, koje su u vezi s kompjuterima? Tipični kompjuterski operateri koje tu nalazimo su: Kompjuterski Operater Crni (Computer Operator Black, prim. prev.), Kompjuterski Operater Zeleni, Kompjuterski Operater Ljubičasti. Ponekad oni mogu biti individualno označeni brojevima, a u nekim slučajevima će se zvati i Direktori Informatičkih Sistema (Systems Information Directors, prim. prev.). Tu možete pronaći i njihovog načelnika. Oni takođe mogu da budu vaš izvor informacija. Ja uvijek pitam, "Da li ima iko unutra po imenu Dr. Green?"

Vidjećete da ima, ukoliko su programirani tom vrstom programa, to vam kažem na osnovu svog ličnog iskustva. Obično, uz nešto malo truda, vi im možete pomoći u smislu da im pomognete da zaključite da su oni bili samo "dječiji-dijelovi," koji su morali da igraju svoju ulogu i koji tada nisu imali drugog izbora, međutim, sada ga imaju. Znači, oni su tu svoju ulogu igrali veoma, veoma dobro, međutim, oni sa vama ne moraju da se pretvaraju jer su sada na sigurnom mjestu i u svakom slučaju, "Ako Kult i sazna da ste razgovarali sa mnom, da ste mi dali sve te informacije, recite mi šta vam to oni mogu učiniti?" Naglasite im da jedini put napolje vodi kroz vas, i da u skladu s tim oni treba da budu kooperativni, da podijele sve svoje informacije s vama i da vam tako pomognu, kako bi ste vi bili u stanju da pomognete njima. Tako svi ti 'dijelovi' mogu da vam daju razne informacije. Oni su i ovo pokušali veoma vješto da zaštite. Dopustite mi da vam dam jedan primjer, kao što je Ultra-Green Program. Otkrio sam sljedeće – u stvari, mislio sam da se taj program koristio samo kod onih ljudi koji su pripadali *krvnom srodstvu* ("iluminati porodice", prim. prev.). Ja sam to otkrio i kod ljudi koji nisu pripadali tom *srodstvu*, ali u nešto drugačijem obliku. Oni nisu željeli da to bude isto kod jednih i drugih. Ne vjerujem da ćete naći stvari toliko duboke kao što su Ultra-Green, pa vjerovatno čak ni Green Program, kod ljudi koji ne pripadaju *srodstvu*. Međutim, sada ću vam reći šta sam otkrio prvo kod onih koji nisu pripadali *srodstvu*, a onda kod onih koji jesu. Odlično smo napredovali i moja pacijentkinja se već bližila svom potpunom oporavku, svojoj potpunoj integraciji (nije bila pripadnik *srodstva/loze*), kada je odjednom počela da halucinira, vidjela je kako joj se prsti pretvaraju u čekiće i stvari slične tome. Tako sam je uz pomoć tehnike afektivnog-mosta vratio nazad, i tu smo saznali kako su joj oni dali sugestiju da će poludjeti, ukoliko dostigne određen stepen oporavka.

Način na koji su to uradili bio je taj da su je svezali i dali joj LSD, još kada je ona imala 8 godina. Kada je počela halucinirati, pitali su je o prirodi njenih halucinacija, tako da bi ih onda mogli koristiti na jedan efektan eriksonijanski način, kako bi na njima izgradili a onda iskombinovali efekte te droge sa veoma moćnim sugestijama. "Ako ikada dođeš do te tačke, poludićeš. Ako se ikada potpuno integrišeš i oporaviš, ovako ćeš da poludiš a onda ćete zaključati u ludnicu do kraja života." Oni su sugestije tog tipa ponavljali intenzivno u nekoliko navrata. Na kraju su ubacili još neke sugestije kao što je ova: "Bolje je da izvršiš samoubistvo, nego da ti se tako nešto dogodi." Kod jednog drugog pacijenta, koji je pripadao lozi, kada sam počeo da ispitujem te duboko usađene stvari, pacijent je počeo da ispoljava slične simptome. Kada smo se vratili nazad, našli smo da su to isto i njoj uradili.



To se zove "Zelena Bomba." ("Green Bomb.") B-O-M-B-A. Mnogo tu ima te neke interne konzistencije, kao na primjer, ta igra riječi u vezi s imenom Dr. Greenbaum, njegovim pravim imenom. U ovom slučaju, to je urađeno u njenoj devetoj godini, samo što je "hers" bio drugačiji. "Hers" je bila sugestija za amneziju. "Ako se ikada sjetiš bilo čega u vezi sa Ultra-Green i Green Tree, poludjećeš. Postać ćeš biljka i bićeš zauvijek iza brave." I na kraju, sugestija se sastojala i od sljedećih riječi: "I biće ti mnogo lakše ukoliko se ubiješ, nego da ti se tako nešto desi, ako se ikada sjetiš." Kada je napunila dvanaest godina, oni su je podvrgli nečemu što je poznato kao Amytol-intervju, kako bi pokušali da razbiju tu njenu amneziju, tj. da vide li mogu to da učine. Nisu mogli. Onda su je opet skinuli i svezali, dali joj neku supstancu koja joj je paralizovala tijelo, pa onda nakon toga LSD, jednu mnogo jaču dozu, pa su onda u njenu svijest ponovo usadili sve one sugestije. Sličnu stvar su učinili s njom u njenoj šesnaestoj godini. Tako su tu i neke zamke koje su specijalno pravljene da upadnete u njih. Postoji veliki broj slučajeva kod kojih su kombinovali dejstva tih jakih droga sa raznoraznim sugestijama, kako bi nas onemogućili da dođemo do onoga što je usađeno u njih, na jednom veoma dubokom nivou.

Šta se nalazi na samom dnu? Vi to možete samo pogađati, isto kao što mogu i ja. Postoji mnogo terapeuta koji su se našli u situaciji da tu zastanu. U stvari, jedan od vas ovdje, kome sam o tome pričao prije nekoliko mjeseci, kad sam bio u državi Ohio, rekao mi je da je to pokrenulo masu nekih stvari kod pacijenta koji nije pokazivao dalji napredak. To je veoma uobičajena stvar. Ja mislim da mi možemo ići do dubljih nivoa, i kad radimo s tim stvarima koje su usađene na te dublje nivoe, onda istovremeno možemo riješiti sve ono što se nalazi iznad, na gornjim nivoima. Međutim, još mnogo toga nam ostaje nepoznato. Kod nekih pacijenata s kojima trenutno radim, većinom smo se bavili sa stvarima koje su na gornjim nivoima. Reći ću vam kako smo to radili. Prvo lociramo i izbrišemo sistem kao što je Omega.

Tada ćemo kod pacijenta primjetiti jednu ogromnu abreakciju svih sjećanja i osjećanja, u jednoj frakcionoj abreakciji, koja su bila vezana za te dijelove. Nakon toga ja ih obično pitam: "Sada, s obzirom da smo to učinili, da li još uvijek postoje neka sjećanja ili osjećanja koje 'dijelovi' koji su bili Omega, još uvijek imaju?" Odgovor je obično – "Ne." Ja bih onda nakon toga rekao, "Ja obično u ovom momentu smatram da većina, ako ne svi, od onih 'dijelova' koji su bili Omega, ne osjećaju više želju ili potrebu da budu drugačiji, jer su sada shvatili kako su bili na silu odvojeni i sada žele da se vrate kući, Mariji, da postanu ponovo s njom jedna cjelina." Ja često koristim taj koncept – koji je u stvari došao od strane jednog mog pacijenta – u smislu vraćanja kući i postajanja jedne cjeline s njom. "Vraćanje tamo odakle su došli" je jedna fraza koja se može koristiti s njima. "Da li unutra postoji neki 'dijelovi' Omega koji se ne slažu s tim ili imaju nešto protiv toga?" Ako postoje, onda ćemo razgovarati s njima. Radićemo s njima. Može da se desi da se neki od njih ne integrišu. Na osnovu mog ličnog iskustva, oni će se integrisati i na taj način možemo integrisati dvadesetpet (25) 'dijelova' odjednom, kod slučajeva polifragmentiranog kompleksa MPD-a. Mislim da je od suštinske važnosti da se prvo uradi abreakcija osjećanja, prije nego što se nastavi dalje.

Takođe, čini se da kod nekih pacijenata nije bitno kojim će se redoslijedom krenuti, međutim, kod nekih jeste. Ako mi se čini da redoslijed u nekom slučaju nije bitan, onda ću obično krenuti od Omega, pa onda Delta, zato što ovi imaju jači potencijal da budu nasilni, onda ću preći na Gamma, da bih izbacio stvari u vezi sa samoobmanjivanjem. Kada se riješimo Omega i tako 'im' pokažemo da se određeni napredak može postići, da se nešto može učiniti i kad 'oni' osjete znakove olakšanja nakon toga, ja im obično onda kažem, "Želim da upitam srž – da mi odgovori uz pomoć znakova prstima – da li postoji neki određeni redoslijed, kojim se programi moraju brisati?" Možda to i nije toliko važno, ali u većini slučajeva dobio sam odgovor "Ne." Bilo je i slučajeva kada sam dobio odgovor "Da." Ja bih preporučio da se na ovaj način izbriše nekoliko programa, jer će to izazvati olakšanje i znakove optimizma kod pacijenta. Nakon toga bih preporučio da se počne sa ispitivanjem stvari koje su im usađene na dubljim nivoima, kao i dobijanje uputa o samom redoslijedu postupaka. Pitanje?

P: Koje je tipično starosno doba i pol kod takvih osoba?

Dr.H: Koliko znam to se događa i muškarcima i ženama. Većina pacijenata koje ja znam i koji su patili od MPD-a, kao posljedice ritualnog nasilja, bile su žene, međutim, znam i neke muškarce kod kojih smo pronašli iste te stvari. Prije neko vrijeme držao sam negdje jednoj maloj grupi terapeuta predavanje na ovu temu. Rekao sam im neke stvari o tome. Usred mog izlaganja, jedna socijalna radnica je naglo pobijelila što sam ja primjetio i upitao je o čemu se radi. Ona je rekla, "Ja radim sa jednim petogodišnjim dječakom. Prije nekih par sedmica on mi je pričao nešto o Doktoru Green-u." Ja sam tada nastavio dalje s predavanjem, i kada sam pomenuo neke druge stvari, ona je ponovo zatresla glavom. Upitao sam je šta se događa, a ona je odgovorila: "On meni cijelo vrijeme spontano priča o nekim robotima i o Omega." Ja mislim da ćete nailaziti na i na neke varijacije svega ovoga, jer oni vjerovatno povremeno mijenjaju to na različite načine, kako bi nas skinuli s vrata, međutim, neke osnovne stvari će tu sigurno uvijek biti prisutne. Ja sam vidio te stvari i kod ljudi koji su bili u svojim četrdesetim godinama i čiji su roditelji bili na veoma, veoma visokim položajima u CIA i drugim sličnim službama. Imao sam posla i s nekim koji su bili dio onog originalnog Monarch Projekta, što je naziv projekta za programiranje uma, kojeg je tada sprovodila vladina obavještajna služba.(...)

Kraj izvoda iz transkripta predavanja

- originalni tekst na engleskom jeziku zajedno sa svim pitanjima upućenim Dr Hammond-u i njegovim odgovorima, možete naći ovdje: [The Greenbaum Programming](#)

---

Ovdje smo imali priliku vidjeti dio objektivne realnosti, kakvu nam medija (koja su danas takođe skoro u potpunosti, direktno ili indirektno, kontrolisana od strane "Kulta") nikada nemaju običaj da prezentiraju. Većina nas, što zbog transa, što zbog lične ignorancije i nemara, još uvijek nije svjesna mnogih stvari koje se dešavaju u našoj okolini.

U gornjem tekstu imali smo priliku da vidimo kako se obavlja individualno programiranje ljudskih bića. Individualno i masovno programiranje ljudskih bića od strane Kulta (iluminata, satanista) odvija se širom ove planete od kako je ovog svijeta a - i vijeka. Kako se čini, ova grupa (u suštini ovdje se radi o jednoj lozi, odnosno "ljudima" koji su u *krvnom srodstvu*, čija loza vjerovatno potiče još od vremena Atlantide) do sada je vijekovima uspijevala da drži sve konce u svojim rukama i da ostane nevidljiva za većinu "normalnih" ljudskih bića.

S druge strane, ono što danas nazivamo normalnim ljudskim bićem, u ovom momentu ima toliko suženo polje percepcije, da ono više nije u stanju da primjeti kako "nešto nije u redu". Čovjek koji, po svojim ličnim kriterijumima, samog sebe smatra - budnim, u suštini živi u nekoj vrsti transa, koji je rezultat ako ne individualnog, onda jednog masovnog programiranja njegove svijesti od strane istog onog "Kulta," kojeg pominje Dr. Hammond u svom predavanju.

Illuminati, kao "čarobnjak iza zavjese", uspijevaju da održavaju ljudska bića u iluziji, manipulišući ih kroz cijelu istoriju na hiljadu i jedan način, a da ovi istovremeno nisu ni svjesni da je njihovo trenutno stanje svijesti, kao i realnost u kojoj žive - jedna obična iluzija, koja je rezultat jedne dugogodišnje manipulacije.

Ta iluzija je ujedno i izvor svih naših patnji.

I individualno i masovno programiranje naše svijesti, odvijaju se upravo –

Ovdje i - Sada

Kada onaj koji se nad ovim malo zamisli i sam počne istraživati ovaj problem, počinjući od samog sebe, ukoliko se nađe na pravom putu, veoma brzo će mu postati jasno šta je J. Dresden htio da kaže, kada je rekao:

***"Kad se lijepo upakovana gomila laži uspije da proda  
narodnim masama polako i sistematski tokom nekoliko  
hiljada godina - onda se istina smatra totalnom besmislicom  
a onaj koji ju propovjeda - totalnim ludakom"***

Osnova kontrole uma ljudi je kontrola informacija. Danas mnogi smatraju kako se nešto nije desilo ili ne postoji, ukoliko oni za to nisu čuli u školi, na televiziji ili pročitali u novinama.

Illuminati su organizacija koja se od davnih vremena brine da se istinske i veoma bitne informacije nikada ne nađu u javnoj upotrebi. Istinska informacija ima sposobnost da promijeni čovjekovo stanje svijesti a sa svjesnim ljudima ne može se manipulirati.

Tema ovog teksta bila je individualno ispiranje mozga i programiranje ljudi od strane iluminata, odnosno, organizacije čiji se članovi već odavno nalaze na svim važnijim funkcijama, na ovoj planeti.

O njihovim metodama masovnog programiranja ljudi ćemo nekom drugom prilikom.

Čitaocima ovog teksta trebalo bi takođe biti jasno, da ovoj organizaciji nije nimalo teško da stvara kojekakve "bin-ladene," "teroriste-samoubice" i atentatore, kako bi ih koristila za eliminaciju nepoželjnih, kao i u svrhu socijalnog inženjeringa i kondicioniranja uma ljudi, s ciljem preuzimanja totalne kontrole nad svakim ljudskim bićem koje živi na ovoj planeti.

Naša ličnost, u većini slučajeva, je takođe žrtva individualnog ili masovnog programiranja. Proces njenog deprogramiranja je veoma bolan, jer nam veoma brzo postane jasno i to da smo je sagradili - na lažnim temeljima i uz pomoć - lažnog materijala. Što se brže budemo oslobađali svih laži koje su nam nametnute, brže ćemo se i buditi.

Bez obzira na svu bol koju pri tome budemo osjećali, uvijek moramo biti svjesni da nas

– **samo istina može osloboditi**



